ANUL III. — Nr. 905. O SINGURĂ EDIȚIE LUNI, 5 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNÏ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștï la casa Administrațieï.
Din *Județe* și *Străinĕtate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinĕtate 60
Șease lunï „ 15 „ „ „ 25
Treï lunï „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banï

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANÏ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTÏ și JUDEȚE se primesc
NUMAÏ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurï la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— lei „
„ „ „ II . . . . . . 3.— lei „
Insertiunele și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 4 August 1991.

SEPTAMANA

Vilhelm II, sosit acum zece zile la Kiel pe bordul luï *Hohenzollern*, nu s'a dat jos de pe vapor.

Impĕratul e cu mult maï bolnav de cât se spune, căcï el nu suferă numaï de genuchiŭ și numaï de oftică, ci și de durerï marï reumatismale, care 'l țintuesc pe scaun și 'l vor sili a sta în pat cel puțin vr'o 15 zile, fără să poată să se miște.

Medicíï, deși declară de exagerate știrile alarmante carï circulă, zic totușï că, dacă Vilhelm II va urma să nu se supue cerințelor lor indispensabile, reumatismul va căpăta curînd un caracter general și va ajunge la inimă.

Pentru moment, orï ce muncă îï este cu neputință.

Se crede că șederea la Kiel îï va fi favorabilă, dacă se va supune ordonanțelor medicale; dar este teamă ca firea luï iute, febrilă să nu se revolte la urmă în contra acestuï repaos silit.

Lumea se preocupă mult de sănătatea Impĕratuluï și îngrijirile sunt marï pentru cazul când s'ar întâmpla ca rĕul să ajungă la un desnodămînt fatal.

Orï cât de exagerat s'ar părea acest lucru, totușï lumea trebue să se gîndească la dênsul, dacă Impĕratul nu 'șï menajază puterile, și va începe probabil seria călătoriilor și a exercițiilor obositoare, îndată ce se va îndrepta puțin.

O telegramă sosită azï, ne vestește că Yachtul *Hohenzollern*, care are pe bord perechia imperială a plecat la Eckenfoerde, ceea ce ne dovedește că Vilhelm II nu vrea să asculte de cât pornirilor nervoase ale boaleï Sale.

*

— Dacă Vilhelm II-lea ar muri, zicea săptămâna trecută, cine-va din prejurul D-luï Miquel (ministru de finanțe), Germania s'ar găsi într'o situație din cele maï precare. Coroana cuvenindu-se unuï copil de șapte anï, ar trebui să numim un regent, fără îndoială pe prințul Henric de Prusia, fratele Impăratuluï. Dar prințul Henric iubește numaï marea și pe marinarï. Poporul abia îl cunoaște și nu mâna sa blândă ar putea să ție coroana leuluï german (?). El ar putea cel mult s'o mângâie, dar aceasta nu e de ajuns.

„Armata noastră, care are respect pentru șefiï sĕï, nu maï are încredere de la moartea luï Moltke de cât în Impărat. In ziua, în care acesta i-ar lipsi, față cu un copil și cu un regent, armata ar începe să șovăiască și nimic nu dovedeste că desmembrarea nu va urma îndată."

Și, fiind-că cine-va pomenea de Bismarck, ziarele, după care extragem aceste aprecierï, afirmă că aceeașï persoană rĕspunse:

— Cât de puțin e cunoscut Bismarck acuma. A'l chema iar la Berlin, ar fi o curată nebunie. Bismarck, într'adevĕr, e foarte bătrân. Lipsa putereï l-a prăpădit și nimic nu e maï penibil de cât starea luï de până acuma, când vorbește maï puțin ca orï când, când se înfurie la fie-care gest care 'ï atinge vederea și când face de nesuferit viața acelora din jurul sĕŭ, prin aceea că rĕstoarnă tot din jurul sĕŭ.

„Bismarck e sfîrșit, și nu pe el trebue să ne maï bizuim în ceasul de restriște. Ce e maï rĕŭ, este că nu se poate spune pe cine se va putea compta atuncï și aceasta ar face situația imperiuluï și maï precară."

Convorbirea aceasta ar fi, zicese, rezumatul uneï conferințe dintre D-niï de Caprivi și Miquel.

Iată a doua versiune: Regența prințuluï Henric de Prusia, a căreï primă consecință ar fi reinstalarea prințuluï de Bismarck în capul guvernuluï Prusieï și Germanieï.

Intr'adevĕr, prințul Henric de Prusia este unul din ceï maï fervențï adoratorï aï fostuluï cancelar, a căruï rechemare ar fi, de alt-fel, impusă de germaniï carï ar crede unitatea germană compromisă, dacă fundatorul eï n'ar ieși la iveală.

Insă, primul act al luï Bismarck ar fi să opereze o apropiere între Germania și Rusia. El s'ar grăbi, de alt-fel, de a reînvia legea contra socialiștilor și nu el ar micșora starea de asediŭ din Alsacia-Lorena.

Afară de aceasta, întoarcerea la putere a fostuluï cancelar, ar avea drept corolar aceia a luï Crispi în capul ministeruluï italian.

* * *

Prințul Ferdinand de Coburg s'a întors ierï în Bulgaria. El a potrivit ca data sosireï Sale să coincidă cu aceia a suireï Sale pe Tronul Bulgarieï.

Manifestațiile aŭ fost spontaneŭ conduse de D. Stambuloff. Decorațiile și avansările aŭ plouat ca și pe la noï.

Și nicï că se putea alt-fel Oare oameniï politicï bulgarï n'aŭ trăit în România?

*

Regele Grecieï a fost oaspetele D-luï Carnot, președintele Republiceï franceze. Soția sa, Regina Olga a luat parte la serbările ce Rușiï aŭ dat în onoarea floteï franceze. Pentru ce oare Gheorghe I n'ar fi făcut acelaș lucru la Paris.

*

Cel maï important fapt petrecut în cursul săptămâneï este prohibițiunea exportuluï cerealelor ruse. Germania care 'șï hrănea provinciile de la Nord cu secară rusă, se măgulește cu nădejdea că America va inunda Europa cu cereale și la caz contrariŭ ea, după declarația guvernuluï în Reischrathul German, România este aci pentru a acoperi golurile!

* * *

In țară s'a salutat cu multă simpatie sosirea D-luï Poni în capul departamentuluï instrucțiuneï publice. Toțï se așteaptă că D-sa va putea urni acest minister din vagașul în care s'a potmolit de atâțea anï de zile.

*

M. S. Regele s'a preumblat la T.-Ocna și Slănicul din Moldova. Urmarea acesteï călătoriï cititoriï noștrï o cunosc:

Câte-va zecimï de miï de leï cheltuițï de Stat, Județul Bacăŭ și orășelul T.-Ocna, și peste toate viața unuï om.

Nu-ï vorbă, că orï pe unde calcă M. S. tot d'alde astea se întâmpla.

Neagu.

TELEGRAME

BERLIN, 3 August. — *Gazeta Germanieï de Nord* află că guvernul menține puntul sĕŭ de vedere în privința taxelor asupra grîurilor, dar că nu vrea să promulge nicï o declarațiune.

FUNCȚIONARIÏ DE LA GRANIȚĂ

Când ajungï la graniță, ca să intri saŭ să ieșï din țară și vezï contrastul dintre soldațiï și funcționariï noștri și aï statelor vecine, un simțimînt de tot penibil te cuprinde.

Pe când ceï din urmă sînt tot-d'a-una oamenï viguroșï și îmbrăcațï cum se cade, aï noștri sunt numaï niște pipernicilurï, slăbï și prăpădițï, cu hainele roase, cu încălțămintea petecată și scâlciată. Cât despre soldați, par'că li s'a aruncat în spate tot ce s'a găsit maï vechiŭ prin magaziile regimentelor. De te uițï în fața lor, crezï că n'aŭ mâncat cine știe de când.

Dacă ar căuta să'șï facă cine-va idee de țara românească după soldațiï și funcționariï noștri de la graniță, nu poate să zică de cât că sîntem o țară de cerșetorï, ceea-ce nu-ï adevĕrat.

Și cine e de vină pentru această stare de lucrurï? Funcționarul și soldatul? Nu. Ar fi o copilărie să ne închipuim un moment măcar, că lor nu le-ar plăcea să mânînce cum se cade și că le-ar plăcea să umble jerpelițï.

Dar ce să facă bietul funcționar cu un salariŭ neîndestulător față cu situația în care se găsește?

Guvernele statelor vecine știŭ că la frontieră traiul e tot-d'a-una maï greŭ ca în interiorul țěreï, de aceia și salariile funcționarilor de la frontieră sînt mărite. Guvernele statelor vecine consideră ca o chestie de onoare și demnitate națională, de a fi bine reprezentate la frontieră; de aceia nu numaï că plătesc salariï maï sporite funcționarilor de-acolo, dar aŭ și o grijă deosebită și pentru soldațiï grănicerï. Guvernele noastre s'aŭ arĕtat tot-d'a-una de o nepăsare nevinovată.

Eï bine, rugăm pe guvernul actual, să facă bine și să ne scape de această umilitoare stare grănicerească. Oare condiția inferioară și umilitoare a funcționarilor și soldaților noștri față cu aï vecinilor nu sînt întru cât-va de vină, în conflictele întîmplate acuma de curînd la Severin și Predeal? Credem că da.

Argus.

MONASTIREA NEAMȚULUI

Unul din județele cele maï bogate în localitățile de vilegiatură și ape minerale dacă nu chiar cel maï bogat, este județul Neamțu. Nimenï chiar din ceï care n'aŭ vizitat acest județ, nu se va putea îndoi când va ști că el numĕră nu maï puțin de cât 6 din cele maï frumoase, bogate și marï mănăstirï, apoï pe atâtea mănăstirï astăzï de a doua mână ca stare, dar tot marï, și un numĕr infinit de schiturï și chinoviï actualmente: părăsite saŭ aproape părăsite. Și e de toțï cunoscut că unde sunt mănăstirï sunt și posițiï frumoase; căcï prea cucerniciï fundatorï alegeaŭ ce eraŭ maï divin.... ca loc de priveliște și locuire. Mănăstirile Bistrița, Varatecul, Agapia, Neamțul, Secul, Horăița; apoï Pângărațiï, Bisericaniï (reduse de când cu înființarea penitenciarelor), Tarcăul, Durăul, Almașul; iar dintre schiturï nu trebuie uitate sălbatica, dar splendida Sihlă, înalta Horăicioară, Sihăstria, al căreï nume ne spune destul, Agapia din deal cu stânca luï Petru Vodă, Procovul, o mulțime de schiturï împrăștiate pe poalele giganticuluï Ciahlăŭ, dar astăzï părăsite, etc.

Trecând apoï la apele minerale din acest județ, nu vĕ citez de cât pe cele cunoscute și după ordinea valoreï de exploatare actuală saŭ de întrebuințare. Primul loc îl ocup Bălțăteștiï care, sub priceputa conducere a D-ruluï Cantemir, aŭ progresat însemnător; apoï Oglinziï, de lângă Neamțu, care promit pentru viitor, dacă administrația locală nu'șï va răci entuziasmul de organisare; apele purgative din dealul Cozleï de lângă Peatra și cele sulfuroase de la Mănăstirea Neamțuluï.

De aceste din urmă, și în genere de localitatea Monăstireï Neamțuluï, voesc să vĕ scriŭ acuma, neîndoindu-mĕ că rĕspânditul D-v. Ziar, care în special se ocupă de buna stare a localităților balneare și de vilegiatura din țară — adevĕrata bogăție, — va îngădui o corespondență fie și maï lungă, dar foarte interesantă pentru lectorï, față cu importanța mereŭ crescândă ce ia Monastirea Neamțuluï. Iar pentru cele-l'alte localitățï din acest județ nu voiŭ lipsi a vĕ trimite în curând o descriere sub forma celeï maï complecte și maï frumoase escursiunï în jud. Neamțu.

Monastirea Neamțuluï 13 chilometri de parte de orașul Neamțu, este situată în o largă și încântătoare vale, cu un întins orizont și aproape înfundată între munțiï Procovuluï și Plesul (acesta spre nord) fiind ferită ast-fel de vânturï din toate părțile. Toțï munțiï vecinï sunt acoperițï de pădurï frumoase de brazï, încă o condițiune avantagioasă a acesteï localitățï, de care sunt lipsite foarte multe stațiunï din țară. Sunt la 200 case călugăreștï care înconjoară Mănăstirea, din afară de vr'o 30 care formează un grup deosebit, sub poalele munteluï Procovuluï și la 10 minute pe jos de Mĕnăstirea mare sub numele de Vovidènia. Lângă aceasta din urmă se află și isvorul de ape sulfuroase, zis din vechime Puturosul.

Sunt numaï câțï-va anï de când acest isvor slujește și cu mare succes omenireï suferinde. Cauza că maï înainte el nu a fost cunoscut, sunt călugăriï și anume călugăriï ceï marï aï Monastireï: e de notorietate publică aci cum eï aŭ căutat tot-d'auna să desflințeze acest isvor astupându-l cu pământ și cracï, numaï și numaï ca lumea să nu fie atrasă spre această localitate și să'ï încurce în daraverile lor, să nimicească și acest loc de sfântă retragere, zic eï. Din această cauză isvorul și sistemul de băï sunt în stare cam primitivă încă. Isvorul e represintat prin două fântânï cu ghizdele de lemn sub un acoperămînt de lemn; iar de aci apa e cărată de sacagiï la locuințele bolnavilor; căcï fie-care casă călugărească de închiriat e înzestrată cu o bae și cu un cazan pentru încălzit apa, călugăriï ceï micï căutând să aducă cât maï multe înlesnirï lumeï, pe care eï o doresc, contrar celor marï, căcï ast-fel maï câștigă ceva banï pentru ale gureï, hrana dată lor de la Mănăstire fiind neauzit de miserabilă. Și cu toate aceste neajunsurï, câțï bolnavï nu'șï redobândesc sănătatea! Publicul afluentează aci; și dacă vara trecută cu greŭ se găsea locuință, vara aceasta nu se găsește de loc, maï toate casele fiind oprite din iarnă saŭ primă-vară. A patra parte din publicul de aci e venit pentru băï; iar ceï mulțï pentru aerul, pentru clima splendidă de aci; căcï localitatea e tot odată și o minunată stațiune de climaterică, după cum ar putea fi și o stațiune de idroterapie, ceea ce voiŭ arăta maï la vale.

Vorbind de apele minerale, nu trebue să uit a arăta că este și un mic isvor de apă feruginoasă, pe valea părîuluï Magherniței, isvor care debitează cam la 100 litri pe oră de o apă neanalizată încă, dar care pare a conține mult fer. Un vechiŭ călugăr de aci îmï spune că el știe cum, sunt mulțï anï, eraŭ împrejurul Monăstireï încă alte isvoare de cel maï bun „burcut" (borvis), maï ales sub coasta Magherniței, pe care eï îl beaŭ cu vin și zahăr, dar care isvoare aŭ fost nimicite și amestecate cu apele ordinare, ducênd vitele pe acolo.

Traiul la Monăstirea Neamțuluï nu e scump. Se găsesc camere foarte bune cu 35—70 leï pe seson, iar case cu multe camere și cu tot ce trebuie: 100—150 leï. Piața este asortată în fie-care zi din Târgul Neamțu și, afară de câte-va obiecte de prima necesitate al căror preț o administrație maï capabilă ar trebui să 'l ficseze, deosebirea de prețurile din piața Târguluï Neamțu sunt minune (carnea 65—70, pânea 35, vin 80—100 etc). Pentru ceï carï nu voesc să facă menajul în casă, există un restaurant unde, pentru 3 leï de persoană saŭ prin învoire, când sunt mulțï, se poate avea o masă destul de bună. Baia costă 80 b. până la un leŭ. Noiï sosițï pot sta 1-2 zile la arhondaricul Monăstireï, până ce-șï instala locuințele.

Ca distracțiï aci. nu sunt păn'acum de cât excursiunele prin vecinătățï. Dar ce excursiunï frumoase nu se fac! Cu trăsura la Agapia, Varatic, Bălțăteștï (2 ore departe) saŭ Horaița (2 jum.); cu carul, călare saŭ pe jos la Secul, la Sihăstria, la Sihla, la Monăstirea Râșca trecênd dealul zis... dosul Pleșuluï (1-2 zile, dus și întors); saŭ excursiunï maï aproape, la schitul Procovuluï, deasupra Monăstireï Neamțu, (3-4 ore pe jos)—la cetatea Neamțuluï, pe piscurile munților Rusul, Pleșul etc. etc. Pe fie-care zi se vĕd plecênd saŭ întorcêndu-se caravane, cel maï des în care cu boï împodobite cu brazï, ducênd cu dênsele mulțămirea sufletească, viața excelentă culeasă în aceste frumoase locurï. Pentru excursioniștiï maï energicï, sunt excursiunile de câte-va zile prin Pipirig și Petru-Vodă, la giganticul Ceahlăŭ, unde maï ales la 6 August e frumos, adunêndu-se pe vêrf miï de locuitorï din împrejurimï. Iar pentru ceï maï așezațï e preumblare pe aleele din pădurile vecine de brazï și seara pe șosea, până încolo afară din circuitul Monăstireï, și apoï adunarea la așa zisul „Club",—câte-va băncï înaintea Monăstireï, unde se povestesc multe și mărunte, până ce ciasul Monăstireï sună, după moda turcească, 2 saŭ 3 ore din noapte (9 saŭ 10).

Iată cum e astă-zï viața la Monăstirea Neamțuluï. Nu pot însă să termin aci corespondența mea. In câțï-va anï Monăstirea Neamțuluï a dobândit atâta trecere pe lângă publicul visitator, în cât trebue să ne gândim la mijloacele de progresarea acesteï stațiunï. Ne bucurăm cu toțiï când vedem că locuitoriï orașelor noastre, care până maï dăunăzï se duceaŭ să resufle puțin saŭ să-șï restabilească sănătatea sdruncinată prin stațiunile balneare ungureștï; ne bucurăm, zic, când îï vedem astă-zï în imensa majoritate căutând stațiunile româneștï și cheltuind astfel baniï tot în țară. Dar trebue să nu uităm să facem ast-fel ca eï să nu se desguste și să le părăsească din noŭ. Patriotism, patriotism; dar să daŭ banï, pentru ca să mĕ bolnăvesc și maï rĕŭ, basta.

Monăstirea Neamțuluï merită, între cele dintâï stațiunï, această îngrijire. Posiția sa minunată, care o face să se bucure de calitățï propriï și tot odată să fie în apropiere de atâtea localitățï de vară—asupra cărora însă are avantagiï însemnate,—apele minerale, dar maï ales clima sa, maï ales când se vor găsi aci toate înlesnirile dorite, vor face ca această stațiune să fie cea maï căutată din jud. Neamțu. Agapia e foarte expusă curenților de la Nord, Văraticul e deschis cu totul, fiind așezat pe coasta înaltă a dealuluï Ciungilor, Bălțăteștiï sunt ca un puiŭ golaș de vrabie neavênd nicï un crâmpeiŭ de pădure alăturea, Neamțul are defectul că e oraș, și toțï fug de orașe vara. Pe când Monastirea Neamțuluï, care e aproape de toate acestea, e scutită de toate desavantagiele arĕtate; din contra are, cum am zis, pădurï de brazï frumoșï și o climă plăcută și aproape uniformă. Maï ales grupul de case de care am vorbit maï sus, numit Vovidenia, are cea maï fericită climă, căcï de și e așezat maï sus ca Monastirea mare, fiind maï sub coasta dealuluï și într'o ușoară înfundătură, e scutit chiar de ușoarele curente din Monastire, nelipsite orï-căreï văï; și tot o-dată are o priveliște mult maï întinsă, până peste câmpia rîuluï Neamțu.

Ce s'ar putea dar face spre binele acesteï localitățï? Pe lângă captarea și îngrijirea isvoruluï sulfuros și facerea unuï stabiliment de băï în apropierea luï, s'ar putea în acelaș loc, saŭ maï bine pe pârâul Magherniței, să se alipească un sta-

biliment de hidroterapie; toate acestea fie chiar de o cam-dată construite în lemn Acestea sunt îmbunătățirile principale, la care se gândesc maĭ toțĭ vizitatoriĭ, și după care ar veni cele-l'alte. Maĭ ales stabilimentul de băĭ recĭ ar avea un deosebit succes, căcĭ nu trebue să se uite că abia a patra parte din vizitatoriĭ de regulă sunt veniți pentru băile de pucioasă. Un otel, o sală de cură sunt clădirile care ar urma de sine și neîndoios ar avea multă clientelă. Pe lângă aceastea, îngrijirea pădurilor vecine, ca loc de preumblare este indispensabilă. Ast-fel Monastirea Neamțuluĭ, ar deveni nu numaĭ o stațiune balneară, băĭ de pucioasă și maĭ ales hidroterapie, dar și climaterică, foarte căutată. Toțĭ se gândesc la binele ce ar rezulta, toțĭ doresc organizarea eĭ și această corespondență nu e de cât expresiunea dorințeĭ generale. Cine va lua însă în mână această chestiune? care administrație județeană va fi destul de energică pentru a ridica această stațiune? Nu știm, și puțină speranță avem, maĭ ales considerând obstacolele.

Căcĭ sunt destule obstacole. Nu maĭ vorbesc de imposibilitatea din nenorocire înăscută a Românilor. Obstacolul principal acĭ sunt călugăriĭ, călugăriĭ ceĭ marĭ care, dacă nu pot împedeca ceea-ce s'a făcut până acum, nu vor să audă de maĭ mult. Știțĭ că Mitropolitul Moldoveĭ se află acum la Monastirea Neamțuluĭ; câțĭ-va cetățenĭ—puținĭ—s'aŭ dus să'l viziteze; știțĭ ce-a zis Mitropolitul unuia, că Monastirea Neamțuluĭ are frumos viitor ca stațiune de vară? „Cât voiŭ trăi eŭ, nu voiŭ da voie să se facă nimic în acest loc sfânt!“ Iată decĭ primul obstacol, dar cu voință, va cădea și el. Să se facă târguială: sfințiĭ rĕmână la Monastire, iar pentru „necredincioșĭ“ să se dea Vovidenia și locurile vecine, și va fi cu atât maĭ bine pentru stațiunea viitoare. Iar conducătoriĭ județuluĭ să se gândească că cu cheltuelĭ puține, multă lume va putea atrage acĭ și mulțĭ banĭ vor rĕmânea în județ. Când oare însă vom găsi aceștĭ conducătorĭ deștepțĭ? Cu atâta îngrămădire de lume acĭ, și de abea anul trecut s'aŭ făcut vre-un kilometru de alee prost prunduite prin pădurĭ, de la Puturosul la Maghernița și pe Maghernița; iar băncile de pe aceste alee se zice că s'aŭ făcut prin sub-scrierĭ între vizizitatorĭ, grație inițiativeĭ unor voitorĭ de bine. Intre aceștia în frunte, se află în acest an stimatul profesor de la Universitatea din Iașĭ Suciu, stăruințeĭ căruia vom datori în curând facerea câtor-va chioșcurĭ și alte îmbunătățirĭ prin pădure. Cât e de dorit ca, fată cu lipsa de vlagă a autorităților administrative, să putem opune cel puțin energia unuĭ *Club carpatin*. Să nu disasperăm însă, când vedem că se maĭ găsesc oamenĭ de inițiativă.

Terminând această corespondență, să vĕ citez numele cel puțin a câtor-va din familiele care s'aŭ stabilit acĭ pentru vară, regretând că nu pot a face aceasta pentru toțĭ, fiind foarte mulțĭ și eŭ trecĕtor. Se află acĭ Em. Sa Mitropolitul, D. Andreieș, prefect de Neamț cu D na, D. general Ipătescu cu familia, asemenea D-niĭ Suciu prof. univ. Iașĭ, Gr. și G. Buțureanu, Climescu prof. univ. Iașĭ, Brânză. Densușeanu prof. univ. Iașĭ, Dr. Sculi idem, Musicescu, Lovinescu direct. gimn. Folticenĭ, Colonel Macarovicĭ, Colonel Burchi, Cocea. etc. etc. **Un român**

„Adevĕrul“ la Argeș

Publicarea prin jurnalul „Adevĕrul“ a isprăvilor administrațieĭ comunale ce din păcate s'a cocoțat în capul comuneĭ, ca erburĭ la tărătoare, a inepțieĭ multora dintr'înșiĭ, a avut, cum se știe, ca urmare o s'rașnică bătaie ce mi-a aplicat-o în chip de *desmințire (!?) oficială*, Gr. Popescu, consilier și bătăuș comunal, intim sfetnic al primaruluĭ Nanoescu.

La ancheta deschisă de subprefectura locală, în urma delegațiuneĭ procuroruluĭ și prefectuluĭ, ciomăgașul a avut nerușinarea să declare printr'o deposiție scrisă și subscrisă de dênsul, între altele și următoarea :...... *atuncĭ eŭ fiind și în familie (rudă) i-am aplicat o lovitură palmă pe obraz ca un semn de morală din partemĭ fiindu'ĭ chiar unchiu...*

Cinismul declarațiuneĭ acestuĭ bătăușĭ depășesce marginile imaginabile ale josniciei, și e o dovadă maĭ mult despre sărăcia de duh, de decadența morală și perversitatea fără precedent a unora din patroniĭ săĭ, carĭ, în lipsa desăvârșită a orĭ căruĭ argument legal și onorabil, nu nesocotesc a pângări cu duhoarea lor pestilențială până și legăturile naturale de sânge ce apropie și unesc maĭ strâns pe oamenĭ între eĭ.

Mânjirea ce 'mĭ maĭ aduce prin această neașteptată destăinuire de a 'mĭ fi *rudă (!!)* întrece și cea din urmă lovitură de a căpăta a *măgaruluĭ* din fabulă.

Auzițĭ mĕ rog? După ce te surprinde și te bat mișelește la casa ta, îțĭ pândește toțĭ pașiĭ spre a-țĭ rupe din noŭ oasele saŭ chiar a te omorî, crede că s'a spălat cu totul prin simpla relevare a faptuluĭ, că de la *potopul luĭ Noe* saŭ ceva maĭ încoace, țĭ e *rudă (?)* orĭ așa fel.

Acum se spune că la primărie sĕ rĕsfoesc pe capete dosarele „*Stăreĭ Civile*“ spre a găsi și din ceĭ-l'alțĭ *edili (!)* vr'unul *rudă (!)* cu mine, fie chiar de la *întâiul descălicat*. Cum orașul nostru e alcătuit maĭ numaĭ din o mână de oamenĭ, nu e de mirare să mĕ pomenesc cu câțĭ-va din aceștĭ edili declinêndu-șĭ spița rudenieĭ inprovisate pe spinarea mea. Căcĭ la ce te poțĭ aștepta de la o cârmuire de ciomăgașĭ carĭ aŭ ca insigniŭ „*băta*“ iar ca lozincă „*Dă-ĭ la mir*“.

Dar... ia să lăsăm pe cetățeniĭ Argeșeniĭ, să vedem cum vorbesc despre acest consiliu comunal, căcĭ iată ce petițiune trimet printr'o delegațiune dintr'înșiĭ D-luĭ ministru de interne.

Domnule Ministru,

Subsemnațiĭ, cetățenĭ aĭ orașuluĭ Curtea de Argeș, cu profund respect venim a aduce la înalta D-voastră cunoștiință, următoarele fapte săvârșite de administrația comunală, ce conduce orașul nostru.

Nu vom vorbi D-le Ministru, de modul cum acest consiliu comunal îngrijește de interesele orașuluĭ, care merge spre decădere;

Nu vom vorbi de înbunătățirile aduse, căcĭ orĭ cât am fi de bine voitorĭ, și am putea afirma măcar una, din contra, am spune multe desavantage și chiar pagube aduse orașuluĭ;

Nu vom vorbi de modul cum a fost ales și alcătuit acest consiliu comunal, căcĭ am fi nevoițĭ să credem că 'n orașul nostru, aŭ perit oameniĭ capabilĭ și cu iubire de interesul luĭ;

Și înfine nu vom vorbi că D-niĭ consilierĭ, parte sunt și măcelarĭ cu contract, uniĭ având chiar capitalul și moșia D-luĭ Primar spre a'șĭ exercita negoțul, în asociație cu secretarul primărieĭ, alțiĭ terfelindu-șĭ demnitatea până acolo, în cât prin cârciumĭ joacă cărțĭ cu lăutarĭ;

Nu, nu vom vorbi de acestea, căcĭ credem că maĭ curând saŭ maĭ târziŭ, vor fi aduse la înalta D-voastră cunoștință de alțiĭ maĭ autorizațĭ, și pușĭ prin posițiunea lor, a vi le raporta.

Vom vorbi de comisarul comunal, al căruĭ trecut nu dă nicĭ o garanție. In tot d'auna acest om s'a ilustrat prin bătae. Cazurile sunt multe, credem de prisos ale enumĕra.

Procese de contravențiune am avut aproape toțĭ și chiar cele maĭ multe cu patimă

Maĭ mult A mers cu cutezanța până a ne insulta și aresta.

Comerciantul Tudose Constantinescu, alegător col. II pentru că a reclamat D. comisar, pentru ce i-a închis un cioban al săŭ, a fost arestat și închis în carcera primărieĭ.

Ducându-se unchiul săŭ D Samfir Stefănescu, fost primar alegător col. I, pentru a-l elibera, a fost insultat, ba poate era să fie arestat după cum resultă din una din depozițiile martorilor Casul a fost comunicat telegrafic D-luĭ procuror, care a ordonat sub-prefectuluĭ local anchetarea, din care resultă, că în adevĕr comersantul Constantinescu, a fost închis, iar D. Ștefănescu a fost insultat de acest slujbașĭ.

Casul D-le ministru, pe lângă gravitatea luĭ, căcĭ se călca un articol fundamental al Constituțieĭ care ne garantează libertatea persoaneĭ, nu este isolat, nu e întâmplător

Tinĕrul *G. Stefănescu*, student universitar, fiul D-luĭ Ion Ștefănescu - Goangă, fost ajutor de primar, alegĕtor col. I, pentru un articol publicat în ziar, a fost bătut în piața publică în fața prăvălieĭ sale, de consilierul comunal Gr. Popescu, care nu s'a sfiit a'l lovi, fiind față o mulțime de oamenĭ, între care și D. Herescu, fost primar, alegĕtor col. I.

La reclamațiunile făcute telegrafic autorităților, între carĭ și D-stră D-le Ministru, D-l ajutor al sub-prefectureĭ a fost însărcinat cu anchetarea, din care rezultă că tînĕrul Ștefănescu a fost bătut, fapt pe care și însușĭ D-l consilier îl declară, pe care cu un cinism revoltător printr'o petițiune îl comunică D-stră, și prin altă petițiune — desmințire, ziaruluĭ *Adevĕrul*, în care declară că „*regretă că nu l'aŭ bătut până la moarte.*»

Cu mirare ne întrebăm, D-le Ministru, dacă în adevĕr legea maĭ este respectată de aceștĭ D-nĭ, carĭ tocmaĭ pentru aceasta sunt pușĭ, a ne păzi viața, interesele și onoarea noastră. Cum rĕmâne cu libertatea noastră, cu libertatea cuvîntuluĭ, unde ne va duce aceștĭ oamenĭ, carĭ prin faptele săvîrșite și prin atitudinea lor, pot da naștere și la cazurĭ și maĭ grave, dacă prudența noastră n'ar lipsi?

Constituția ne garantează libertatea persoaneĭ și a preseĭ; D-lor însă ne închide și ne bate, în dispreţul celeĭ maĭ marĭ legĭ ce avem. Să maĭ eșim seara ne armațĭ ne este chiar frică. Atitudinea D-lor cea provocătoare și sumeață, poate da naștere la nenorocirĭ.

Cu toate acestea nu disperăm. Credem, D-le Ministru, că vețĭ face ca aceștĭ oamenĭ să înțeleagă că pentru alta aŭ fost aleșĭ, că aŭ trecut acele timpurĭ de tristă memorie, și că menirea D-lor ca consilierĭ stă în buna ordine și într'o înțeleaptă cârmuire, *pe care să sperăm că de acum încolo o vor făptui.*

Cu profund respect, aducem aceasta la înalta D-voastre cunoștință și sperăm, D-le Ministru, că vețĭ aviza mijloacele ce le vețĭ crede maĭ eficace, ca pe viitor să nu maĭ fim nevoițĭ a aduce nouĭ reclamațiunĭ.

Primițĭ, vĕ rugăm D-le Ministru, asigurarea deosebiteĭ stime ce vĕ păstrează subscrișiĭ.

(Urmează o mulțime de iscăliturĭ.)

Iată cel maĭ frumos verdict, pe care proprii lor concetățenĭ, îl daŭ acestuĭ Consiliŭ, care este negarea celor maĭ elementare noțiunĭ de administrare, conducere și demnitate.

* * *

Lucrările linieĭ ferate Piteștĭ-Curtea de Argeș se urmează cu activitate. Linia este aproape încheiată pe lotul II afară de gara *Băiculeștĭ* și *Argeș*, unde trebuesc umpluturĭ marĭ, dar se lucrează cu multă stăruință, spre a se termina până în toamnă. In oraș lucrează peste 300 lucrătorĭ, iar la Băiculeștĭ 350 de diferite naționalitățĭ, predominênd *Sârbiĭ, Italieniĭ, Nemțiĭ*, etc.

Zilele trecute am avut de înregistrat un accident care putea avea urmărĭ grave. Lucrătorul *Bilas Simion*, de anĭ 45, de fel din Galiția, pe când tăia la un mal, s'a surpat și l'a acoperit, abia fiind scos. Starea luĭ nu este tocmaĭ gravă, și se află în cura D-luĭ Dr. Stoenescu la spitalul local.

Linia Curtea de Argeș-Călimăneștĭ se lucrează, mulțumită activitățeĭ D-luĭ inginer *Danielescu*, ajutat de D-niĭ *G. Niculescu, Ar, Babichon, Popescu*. Traseul 12 kilom. este gata, pichetagiŭ numaĭ 10 kilm. In vara aceasta studiile se vor face până la Șuicĭ, terenul fiind foarte accidentat, maĭ cu seamă pe valea Danuluĭ, unde trebue corecțiunĭ multe de făcut.

Acum se începe nivelmentul, profilurile în lung și traversale. Planul de situație este făcut în parte.

Această linie va fi cea maĭ frumoasă din țară, din cauza frumuseților natureĭ, mulțimea tunelurilor — carĭ numaĭ până la Călimăneștĭ scot două lungĭ de 3 km. — apoĭ pe malul Oltuluĭ, unde sunt lucrărĭ de artă din cele maĭ frumoase.

* * *

Pe fie-care zi trăsurĭ cu voiajorĭ vin în orașul nostru, spre a vizita mănăstirea. Mulțĭ vin călărĭ și cu carul cu boĭ peste munte din Câmpulung. In oraș liniște și tăcere.

Se observă une-orĭ dimineața cârdurĭ de slujnicĭ, care sunt duse cu forța de gardieniĭ comuneĭ, din ordinul D-luĭ comisar comunal, spre a fi de vizită la spital. Aceasta se zice în scop de igienă publică. Se poate, dar de unde acest drept de violare al domiciliuluĭ, introdus chiar până în casa stăpênuluĭ. Aud că mulțĭ orășanĭ aŭ reclamat sub-prefectuluĭ local, despre acest noŭ fel de administrare polițienească, care le procură multe neplăcerĭ, fiind chiar expușĭ a remânea fără servitoare. **G. I. Ștefănescu-Goangă**

Din literatura germană

HEINE

DESPĂRȚIRE

Când doĭ se despărțesc, atuncia,
Eĭ mânele îșĭ trag,
Și neștiind ce aŭ eĭ sînguri,
Oftează, plâng și plâng !....

Noĭ, când ne-am despărțit iubit-o,
N'am scos nicĭ un suspin,
Durerile și suferința
In urmă ele vin.

Cu mâna ochiĭ 'ĭ țin închișĭ
Și o serut pe gură,
De ce așa? par'că zăresc
Că buzele'ĭ murmură.

Și de cu seară până'n zorĭ
Mĕ 'ntreabă'n cătătură :
„De ce tu ochiĭ 'mĭ țĭ închișĭ
„Și mĕ săruțĭ pe gură ? !..“

Eŭ nu ĭ respund.. nicĭ eŭ nu știŭ ;—
De dragoste..... de ură —
Eŭ ochiĭ 'ĭ țin închișĭ mereŭ
Și o sĕrut pe gură.

Piteștĭ **Ilie Ighel**

Curierul Băilor

LACUL-SĂRAT

Pe arborĭ, pe felinare, pe barace, și în fine, orĭ unde te întorceaĭ nu vedeaĭ în ziua de 30 Iulie, de cât spațioase afișe prin care se anunța că în seara aceleĭ zile, încă o surpriză se pregătește onorabililor visitatorĭ a acesteĭ stațiunĭ.

Dacă aruncaĭ privirea pe unul din aceste afișe. puteaĭ observa că un bal, în folosul Muziceĭ Reg. 11 Dorobanțĭ va avea loc în acea seară.

Incă de la orele 8 și jum., tot ce Lacul-Sărat posedă maĭ plăcut și maĭ frumos, era concentrat în marele salon al Casinuluĭ, așteptând cu mare nerăbdare începerea dansuluĭ.

Salonul era bine decorat cu baionete, rame și florĭ de către militariĭ din garnizona locală cu concursul bine-voitor al simpaticuluĭ Director al băilor D-nu Măcescu.

La orele 9 precis, o uvertură „Norma de Rusenia,“ executată de orhestră, sub conducerea D-luĭ Paul Fridman, dădu semnalul începeriĭ.

In sunetul armonios al muziceĭ care cânta valsul mulțime de părechĭ, formate din D-ne, D-șoare și Domnĭ zburaŭ pe parchetul lucitor.

Printre adorabilile dănțuitoare am putut observa pe D-nele: Jeana N. Vrăbiescu, *regina baluluĭ*, în costum negru; D-na Dr. I. Apostoleanu o bună dănțuitoare în roz, D-na Stamati în negru; D-na Maior Mareș în gris, D-na Vestian, încântătoare, în negru. Buchetul de D-șoare era format din: D-ra Ioanidi, o prea frumoasă brunetă în roș sultan; D-ra Ghika, încântătoare ca în tot d'auna, în alb; D-ra Rosescu, în bleu-marin; D-ra Dalorso, în bleu-pal; D-rele Ferando, bune dănțuitoare, în alb; D-ra Dinescu, în crem; D-ra Georgescu, Ialomițeanu. Atanasiu precum și din micele dar drăgălașele D-re Băsărabeanu în crem; D-ra Răducanu, în alb; și D-ra Cantacuzen.

Hainele negre eraŭ bine reprezentate prin D-niĭ: Măcescu, N. Vrăbiescu, Balaban, Ciocazan, profesor Popescu, N. și Alex. Puricescu George C. Ioan, Radu D. Rosetti, C. N. Dobrescu, Iacob Apriham, M. Ștefănescu, Mihail, Dr. Bobulescu, Cristian Georgescu și Ioan Coman. Printre epolețĭ am putut remarca pe D-niĭ: Maior Mareș, Căpitan Smîdu, Căpitan Ghenciu, Locotenent de la marină Popescu, Locotenent Ionescu, Sub-locotenent Costescu și tineriĭ elevĭ Cantacuzen, Condeiescu și Dobrescu.

Balul a ținut până la orele 12 și jum. când fie-care să despărțiră, ducênd cu eĭ impresia acesteĭ frumoase petrecerĭ.

De la Șarul-Dorneĭ.

OMUL CU MASCA DE FIER

Sgomotul s'a răspândit la Nantes că D. Barzier, căpitan al trenuluĭ de echipaj, aflat în garnizonă în acel oraș, a descoperit identitatea personagiuluĭ cunoscut în istorie și în legende sub numele de *Masca de fier*.

Iată ce scrie un jurnal în această privință:

„Un ofițer din garnizona din Nantes a reușit să traducă depeșile luĭ Ludovic al XIV și Louvais, în care se vorbește de *masca de fier*.

Aceste depeșĭ, carĭ nu sunt de cât un șir de țifre întrerupte prin puncte, nu fuseseră traduse nicĭ odată până acum.

Ne este cu neputință să dăm această traducere care nu ne este comunicată' dar după cât pare este de un mare interes și luminează foarte bine punctele rĕmase necunoscute din campania din Piemont în 1691 și 1692.

In 1691 generalul Bulond ridicând asediarea orășeluluĭ Coni, contra ordinilor luĭ Catinat și fără să fie nevoe, compromise succesul resboiuluĭ, și fu închis la Pignerol. Depeșa care ordona arestarea luĭ conținea și ordinul de a i se lăsa libertatea să se plimbe ziua pe zidurile cetățueĭ dar cu o mască pe obraz.

Așa dar *omul cu mască de fier*, ar fi generalul Bulond. Lucru se esplică foarte bine. Generalul își trădase patria. Ludovic al XIV, pentru motive necunoscute, nu'l condamnă la moarte dar îl închise și'ĭ lăsă viața cu condiție ca nimenĭ să nu'ĭ maĭ vază fața.

Supunerea oarbă a prisonieruluĭ, despre care toțĭ autoriĭ sunt de acord ar fi resultatul căințeĭ.

FRANÇOIS COPPÉE

CASA PARASITA

Acum cincĭ-spre-zece anĭ, treceam în toate zilele, de multe orĭ de două orĭ pe zi, pe ulicioară din marginea foburguluĭ Saint Germain și care da într'unul din măreţele bulevarde dimprejurul Invalizilor. Era una din stradele foarte rarĭ din Paris, în care nu e nicĭ o prăvălie și care este foarte liniștită. Maĭ multe grădinĭ, peste ale căror ziduri lungĭ și joase trec cracĭ de copacĭ, în Maiŭ împrăștie, în strada deșartă mirosul dulce de liliac, în Iunie parfumul îmbătător de salcîm. Când se deschide vre-o poartă ca să treacă vre-o trăsură, vezĭ o alee așternută cu nisip, ce cotește brun și duce spre casa ascunsă în verdeață. Nu e colț maĭ singuratic, casă maĭ aristocratică.

Pe vremea de care vorbesc, în această stradă liniștită, o singură casă se zăria printre zăbrelele unor ulucĭ, în stilul vestitelor capete de operă ce decorează piața Stanislas, de la Nancy, dar fără auriturĭ și de dimensiĭ mult maĭ micĭ. Nicĭ-odată nu treceam pe acolo, fără să mĕ opresc să admir, pe după un salcâm, fațada elegantă a unuĭ pavilion Ludovic XVI, numaĭ într'un cat, drăguț, cu prispa-ĭ grațioasă cu două scărĭ, cu ferestrele înalte și cu învălișul de ardesie. Dincolo de el, vîrfurile câtor-va copacĭ te făceaŭ să ghiceștĭ un parc. Locuința acea ta trebue să fi ascuns odată tainicele plăcerĭ ale unuĭ senior mare. Probabil că era o căsuță veche și dinaintea porțeĭ cu volute încovoiate, de multe orĭ trebue sa se fi oprit noaptea trăsurĭ cu fete de la operă.

Nu puteaĭ să'țĭ aruncĭ ochiĭ la casă și să nu te gândeștĭ: Ce bine ar fi acĭ, să fiĭ singur numaĭ cu draga ta. Ce ascunzătoare delicioasă pentru doĭ amanțĭ, ce și-ar ascunde acĭ comoara iubireĭ lor.“ Atuncĭ eram tînĕr, și razele soareluĭ ce

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XXII (22)

Nedespărțițiĭ

D-ra d'Armeillac se pierduse singură. Amorul când e adevĕrat e pe jumĕtate ertat. Princesa aduse pe Jeana in amorul care nu se iartă, amorul pentru banĭ — saŭ, maĭ bine, amor pentru perle. Câte vîrtuțĭ nu se pierd neputând rezista la un colier de perle în valoare 10,000 napoleonĭ!

Decĭ într'o zi, princesa, plictisită de tânguirile Jeaneĭ pentru întâiul eĭ amor, o aruncă în drumul unuĭ bogat ispaniol, care nu întâlnea în Paris multe rezvrătite la ademenirele luĭ.

Era ducele de Obanez.

XXIII

Cele două rĕzbunărĭ

Princesa dădu un bal, Jeana veni cu D-na Tramont; mama sa avea o migrenă grozavă și nu ș'a putut aranja părul.

In această seară Jeana triumfă pe toată linia.

D-na de Tramont, totdeauna zăpăcită și nu maĭ puțin distrată, se duse la $12^1/_2$, o uită pe dînsa.

Jeana uită și ea pe D-na de Tramont, din pricină că se întreținea cu ducele d'Obanez, în ciuda D-luĭ de Briançon care nu maĭ putea de necaz.

Era prima gustare a rezbunăreĭ.

Pentru ce pe la 3 ore de noapte, D-ra d'Armaillac ere întovărășită fără să-ĭ pese de ducele d'Obanez?

Era pentru a brava pe Marțial, care n'o pierdea din ochĭ, și care vĕzu că pleacă odată cu ducele ispaniol, de nu chiar împreună cu dânsul.

Ducele d'Obanez pentru a scăpa aparențele spuse că a dat cupeaua Janeĭ pentru ca s'o ducă acasă.

El se suise în trăsură și Jeana în cupe, care trecu înainte.

Trăsura era urmată de o a doua și aceasta de o a treia.

D. de Briançon era în trăsura a treia.

Dar cine era în trăsura a 2-a? Era o jaluză. O femee măritată care fusese un moment metresa duceluĭ d'Obanez, și care găsea necuviincios ca o femee — ne măritată — să se lase curtată de acest frumos Don Juan.

Ajuns la Arcul de Triumf, cupeaua, după instrucțiile date se opri. Ducele scoborî din trăsura intâia și se puse lângă D-ra d'Armeillac.

— Mi-ĭ e frică, îĭ zise ea: se poate zice că călătoria e un convoiŭ. Vezĭ ce maĭ de trăsurĭ.

Ducele făcu semn vizitiuluĭ să mâne maĭ repede, dar și caiĭ trăsurilor nu se lăsaŭ maĭ pre jos.

Când această svită funebră ajunse la poarta oteluluĭ, Marțial se scoborî odată cu ducele d'Obanez. El era desnădejduit și furios voi să se arunce între duce și D-ra d'Armaillac.

Din fericire saŭ din nefericire, femeia măritată, tot așa de desnădăjduită și furioasă, chemă pe Marțial.

— Domnule, unde ne aflăm? îl întrebă pentru așĭ ascunde jocul.

Mânia și jaluzia dameĭ abătuse jaluzia și mânia luĭ Marțial. La lumina luneĭ o găsea foarte frumoasă, și cum amorul nu înăduşa ștrengăria el îĭ propuse fără multă vorbă de a o duce acasă. Ea îl știa de bună companie pentru așĭ refuza un prilej de a se rezbuna pe duce.

De altmintrelea el nu era tocmaĭ sigur ca în adevĕr era D-ra d'Armailac, iar dama mânioasă și jaluză, în ultimul moment crezuse că a recunoscut o contesă dintre amicele sale.

XXIV

Muzeul ispitelor

Totușĭ ducele d'Obanez care, nu se temea de încurcătura trăsurilor când se duce la Câmpiile Elisee, se găsea într'o încurcătură de femeĭ întorcêndu-se acasă. Acest mare duce de Ispania care fugise din țară într'o zi de revoluție, n'avea altă ambiție decât să fie bun căpitan în luptă cu femeile, saŭ bun politic în aventurĭ galante. Cine nu-l cunoaște la Paris în lumea petrecerilor și a rochiilor cu coadă?

El are intrările pretutindenea. Aceste dame și domnișoare, îl iubesc pentru părul luĭ cel negru, pentru barba luĭ eroică, pentru ochiĭ luĭ de vultur, pentru duhul luĭ drăcesc, pentru inima luĭ de aur — și poate pentru banĭ sunătorĭ. Are atâta că ar putea să ție treĭ saŭ patru regĭ la Paris în vilegiatură. Adoră femeele blonde; dar nu urăște pe cele brune, încă maĭ puțin pe cele roșe; numaĭ ca femeea, să fie femee prin frumusețea, prin numiĭ eĭ, prin duhul eĭ. și îndată se face una din prietinile sale. El ar risca până a fi ucis dacă cine-va ar zice vreun cuvênt prost uneia dintre dânsele, căcĭ la dînsul sabia e tot așa de curajoasă ca și inima. Are o altă virtute: la dânsul totul este taină; nu povestește aventurile sale, într'un cuvênt e un bărbat galant. Locuește pe bulevardul Impărăteseĭ, în micul otel al duceluĭ de Parisis, otel care îl'a închiriat luĭ ducesa, din momentul în care Violetta s'a refugiat în Burgonia. N'are pretenția de a face pe don juanul ca Ostav; nu se ține tocmaĭ așa de virtuos dar știe cum să se poarte; e puțin distrat și uitător; are atâtea treburĭ amoroase în cât nu le maĭ poate da de capăt.

Iată de ce în seara baluluĭ de la D-na Tramont se găsi într'o încurcătură de femeĭ. Fără îndoială eĭ probase D-reĭ d'Armaillac ca cel maĭ scurt drum până la mama era să treacă prin bulevardul Impĕrăteseĭ. Remase de altmintrelea surprins că Jeana îĭ rezistă așa de puțin. Ișĭ închipuia că i-a căzut în mâne ca o pară coaptă.

Dar eĭ eraŭ în două jocurĭ; D-ra d'Armaillac nu'șĭ maĭ asculta inima sa ca întâia oară. Voia poate să'șĭ resbune pe primul eĭ amant ajungând metresa duceluĭ d'Obanez? Nu.

(Va urma)

se cerneaŭ printre crăcile teiuluĭ mare, primea o resfrângere de incendiŭ pe geamurile caseĭ.

Pavilionul era locuit. Grădina, împodobită cu florĭ şi întreţinută cu multă îngrijire, daŭ dovadă. Coşurile iarna 'şĭ svîrleaŭ fumul sub cerul cenuşiŭ şi seara, pe după perdele, se ghicea lumina. Pe portiţă, de maĭ multe orĭ am vĕzut intrând şi eşind un servitor bĕtrân în livrea închisă, cu înfăţişare bănuitoare. Vĕdit că n'aşĭ fi câştigat nimic, de l'aşĭ fi întrebat.

* * *

Intr'o noapte din Iulie, o noapte năbuşitoare, cu cerul negru şi greŭ, mĕ întorceam acasă, pe la ceasurile unspre-zece; şi, ca de obiceiŭ am ocolit, ca să trec pe dinaintea pavilionuluĭ misterios. Ulicioara, numaĭ cu treĭ felinare, foarte depărtate unul de altul, era de tot deşartă. In grădinĭ nu se mişca nicĭ măcar o frunză. In seara aceia era linişte grea, dinaintea furtunelor.

Când sosiĭ în dreptul pavilionuluĭ, auziĭ nişte sunete de piano, ce rĕsunară în aerul liniştit. Mirat, băgaĭ atuncĭ de seamă că de prea multe căldurĭ, eraŭ crăpate două ferestre; dar tot nu se putea vedea înăuntru. Şi de-odată, un glas de femee, un glas de soprano, isbucni, minunat de dulce în mijlocul tăcereĭ nopţiĭ. Cântă o melodie foarte scurtă, de un ritmu ciudat o melancolie foarte mişcătoare, în care din instinct ghiciam un cântec popular, una din acele florĭ de muzică sĕlbatecă. Da, sigur că era o melodie populară. Dar din ce ţară? Nu puteam să cunosc în ce limbĭ eraŭ cuvintele. Cu toate acestea simţeam în el inspiraţia tînguitoare, geniul trist al Norduluĭ. Melodia era jalnică, vocea sublimă. Numaĭ două minute a ţinut; cu toate acestea nicĭ-odată în viaţă n'am avut o senzaţie muzicală maĭ adâncă şi multă vreme, după ce a tăcut glasul, auziam încă, vibrând în mine, ultima notă a melodieĭ, aşa de ascuţită, aşa de pătrunzătoare, aşa de dureroasă şi asemenea cu un strigăt de suferinţă.

Aş fi aşteptat acolo, sperând să maĭ aud odată glasul delicios. Dar de-odată, un vînt furtunos scutură brutal frunzişul, şi o picătură mare de ploae se turti pe mâna mea. Cu toate că nu şedeam departe de-acolo şi cu toate că m'am grăbit, tot m'a ploat binişor.

* * *

După câte-va zile, la Cazinul de la Dieppe, povestiĭ întîmplarea la prietenĭ.

— Iţĭ aducĭ aminte de melodie? întrebă prinţul K., un tînĕr rus, cu care mĕ împrietenisem.

— Nicĭ-odată nu o voiŭ uita, rĕspunseĭ cu foc.

Şi îngînaĭ cântecul.

— Eĭ bine, 'mĭ-a zis el, poţĭ să te lauzĭ, că aĭ avut o plăcere rară. Melodia este un cântec al mateloţilor din Drontheim, foarte respândit în Norvegia, şi glasul admirabil, care te-a făcut să'l cunoştĭ, e al Stolbergheĭ, de care toţĭ eram nebunĭ, acum doĭ anĭ, când a debutat la Petersburg. Ar fi ajuns cântăreaţa cea maĭ celebră, de nu s'ar fi amorezat de contele Vasile Lobanof, atuncĭ camarad cu mine în gardă. El şi-a dat demisia şi a plecat din Rusia. Nimenĭ nu ştia unde; tot ce se ştia, nelămurit, era că se ascunde la Paris cu prietina luĭ. Dar nimenĭ nicĭ nu bănuia măcar, cuibul în care se ascunde, când aĭ dat D ta peste el.

— Aşa dar, această artistă, aşa de admirabil înzestrată, a renunţat la teatru pentru tot-d'auna, din pricina dragosteĭ?

— Din pricina patimeĭ, zi maĭ bine; strigă prinţul. Deşi încă foarte tînĕră, Stolberg a avut multe dragostĭ înainte de a se întâlni cu Lobanof. Eram între culise, când îĭ fu prezentat Vasile, care, trebue să spun că e frumos ca un semizeŭ. O vĕd încă îngălbenind subt suliman. Seara, cred că l'a luat şi pe el la un loc cu buchetele. Dar numaĭ de cât, el se făcu gelos ca un turc. Da, gelos de public, când ea cânta. Când lumea sbucnia în aplause, el se întorcea, rotea ochiĭ încruntaţĭ prin sală, cu o poftă nebună de a pălmui pe toţĭ. Dar n'avea dreptate. Chiar când venia Ţarul, Stolberg se uită numaĭ la el, cânta numaĭ pentru el.... După treĭ lunĭ, când i-a expirat contractul, Stolberg a cedat luĭ Lobanof şi a renunţat la teatru.

De atuncĭ se ascund în Paris, în asilul pe care l'aĭ descoperit. Trebue să se omoare cu dragostea. Dar, mĕ prinz pe un paner cu sticle de şampanie, că Stolberg are să moară întâĭ. Se zice că oftica dă cînteculuĭ eĭ puterea şi farmecul dureros. Biata fată trebue să moară de urît în colivia în care o ţine închisă.

Schimbarăm vorba şi a doua zi plecaiŭ din Dieppe, ca să mĕ duc la nişte prietinĭ din Normandia. Abia ajunsesem de zece zile şi din întâmplare am cetit într'un jurnal rîndurile acestea:

„Aflăm o noutate tristă. D-şoara Ida Stolberg, cântăreaţă suedeză, ce străluci aşa de scurtă vreme pe scenele Germanieĭ şi Rusieĭ, şi care, în mijlocul succesuluĭ, renunţase la cariera lirică, acum doĭ anĭ, a murit la Paris de oftică."

Nicĭ-odată nu vĕzusem pe Stolberg. Numaĭ odată îĭ auzisem glasul. Cu toate acestea, cetirea acesteĭ frase banale, ce mĕ încredinţă că s'a realizat profeţia prinţuluĭ K..., îmĭ umplu inima de jale. Acuma ştia tot misterul caseĭ închise. Acolo lîngezise şi se stinsese biata femee, de multă dragoste. Soarta şi sfîrşitul eĭ mi se părură ceva aşa melancolic, că începuiŭ să urăsc pe omul pentru care ea îşĭ sacrificase tot, până şi viaţa. Mi'l închipuiam un bătăuş, un egoist, un dobitoc. Eram sigur că are să se consoleze de pierderea iubiteĭ luĭ, ca să uite repede pe biata moartă şi că, nevrednic de amorul ce'ĭ inspirase, trebuia să fie incapabil să simtă o durere adevĕrată.

* * *

Când m'am întors la Paris, cel dintâĭ om pe care îl întâlniĭ pe bulevard fu tînĕrul prinţ K... I-am spus, cât am fost mişcat de moartea cântăreţeĭ şi nu putuĭ să nu'ĭ spuiŭ necazul ce am prins pe acel Lobanof.

— Iată oameniĭ închipuireĭ! strigă prinţul. Aĭ fost fermecat un moment de glasul eĭ şi iată-te amorezat de ea după ce a murit şi gelos de nenorocitul meŭ prietin. De la moartea cântăreţeĭ, nenorocitul e desperat. Când m'am dus să'l mângăĭ, 'şĭ-a încolăcit braţele pe după gâtul meŭ şi rezemându'şĭ capul de umĕr mĭ-a spus plângĕnd şi oftând, că nu maĭ poate să maĭ trăiască. Şi nu era prefăcătorie, căcĭ a plecat în Senegal, ca să ajungă grupul de exploratorĭ conduşĭ de Jackson, e probabil ca pentru tot-d'auna aŭ să se piarză în Africa. Că suita în care a fost aşa de fericit, acum va fi închisă pentru tot d'auna. In ziua în care i se va pune bilet de vînzare, să ştiĭ că Vasile Lobanof e mort.

Mĕ despărţiĭ de prinţ şi mĕ duseĭ să vĕd căsuţa.

Obloanele eraŭ închise; frunzele teiuluĭ, căcĭ era pe la jumĕtatea luĭ Octombrie, se aşterneaŭ pe iarba verde; buruienĭ crescuseră pe aleea aşternută cu nisip mărunt. Părăsirea deja 'şĭ începuse opera de distrugere.

A trecut vreme la mijloc. Trecură lunĭ şi anĭ; jurnalele din când în când se arătaŭ neliniştite de soarta luĭ Jackson şi a tovarăşilor luĭ, căcĭ nu primiaŭ nicĭ o veste de la eĭ. Ştiţĭ că nicĭ astă-zĭ nu se ştie ce s'aŭ făcut. Căsuţa, pe lângă care treceam mereŭ, pentru că locuiam tot acolo, a început încet, încet să se părăginească, ba chiar se părăgini cu totul. Tencuiala începu să cază, zidurile să crape, coperişul să se strice. Grădina s'a sĕlbătăcit.

* * *

Aŭ maĭ trecut şi alţĭ anĭ. Acuma nu se maĭ putea să aibă cine-va nădejde, că are să se maĭ întoarcă Jackson.

Vĕdit, că îndrăzneţiĭ exploratorĭ aŭ murit unde-va de sete şi de foame; Lobanof a murit şi el, credincios Stolbergheĭ.

Căsuţa se ruinase de tot.

Şi orĭ de câte orĭ treceam prin faţa eĭ, mĕ gândeam:

„E maĭ bine aşa. De ar fi fost sigurĭ de moartea conteluĭ, familia, moştenitoriĭ ar fi intervenit. Ar fi violat cu brutalitate, deschizând căsuţa şi lăsând să pătrunză înăuntru lumina zileĭ, atâtea amintirĭ de durerĭ şi voluptate. Bine a făcut Vasile Lobanof să dispară şi bună e natura ce distruge şi înmormântează încet, încet acest cuib de dragoste, ca să nu lase să fie profanat."

Maĭ zilele trecute m'am întâlnit iar cu prinţul K... care de doĭ-spre-zece anĭ n'a maĭ dat prin Franţa. I-am vorbit de ruina căsuţeĭ şi de gândurile ce 'mĭ inspira.

Prinţul pufni într'un hohot de rîs.

— Aĭ să fiĭ tot-d'auna poet... Vasile e însurat şi are treĭ copiĭ. Acuma e primsecretar la ambasada rusă de la Quirinal.

— N'a murit contele Lobanof? am strigat uimit.

— Când am trecut prin Roma, acuma de curând, era sănătos ca şi noĭ.

— N'a plecat cu misiunea Jackson?.. Ah! mizerabilul!.. Mĕ prind că tare repede, şi-a uitat iubita...

— Ba nu, rĕspunse prinţul. Vasile nu e aşa de vinovat. Nebun de durere, după moartea Stolbergheĭ, a plecat cu misiunea. Dar dupe şase zile de umblat, a căzut greŭ bolnav şi o caravană l'a adus la Saint-Louis, maĭ mort. Acolo s'a însănătoşit şi nu e vina luĭ.

Prieteniĭ s'aŭ folosit de slăbiciunea luĭ şi 'l-aŭ expediat în Europa... Şi cu vremea, s'a consolat.

— Dar atuncĭ, casa părăsită?.. Ce însemnează această comedie?

— Ce sever eştĭ! Nu e nicĭ o comedie. Asta dovedeşte curat că contele e om de onoare. Ce a făgăduit? Că, cât va trăi, nimenĭ n'are să intre în casa dragosteĭ luĭ de altă dată. Eĭ bine, s'a ţinut de vorbă. Şi cum se vĕnd acum imobilele la Paris, aceasta îl ţine cam scump.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . „404.00

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul Agenţia Havas precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

POPA LA DRUM

Cu dăsagiĭ pe-a luĭ iapă, ce bătea vîntul prin ea
Prea sfinţia sa părinte, un lung drum călătorea
Spre un târg departe tare; lucrurĭ multe ca să-şĭ ia
Şi în schimb, pe banĭ biet sfîntul, dintr'a luĭ ca [să maĭ dea,
Şi dăsagiĭ să-şĭ deşerte, iapa să-şĭ maĭ uşureze
Căcĭ gândea el: baniĭ mulţĭ chiar, treĭ treĭ treĭ în [calea-ĭ lungă
Drum maĭ mult să lase în urmă, cât maĭ iute să [ajungă,
Să-şĭ desfacă marfa toată, şi odăjdiĭ să-şĭ maĭ facă
Satu 'ntreg să le sărute, preoteseĭ chiar să-ĭ placă.
Iar potcapul—cuib de moliĭ—uităluş să-l lustruiască,
Vechiŭ să nu te 'nduri aĭ zice, chipu 'ntreg să-ţĭ [oglindească
Şi gândind ast-fel în sine tot lovea în biata iapă
Ce fugea strânsă 'n călcâe, de ziceaĭ că iat'o crapă.
Tot mergând, treĭ treĭ într'una, iată ajunge într'o [pădure
Cruce îşĭ face, sfântul popă, să maĭ uită printre mure
Puşculiţa-şĭ ia la mână, ce în spinare o cocoţase:
Se gândise la primejdiĭ, d'inainte, când plecase...
Rasa îşĭ închee bine, lovind iapa cât de tare...
Dar de-odată 'ncremeneşte, sus pe dânsa chiar [călare.
Căcĭ un hoţ pe drum 'nainte-ĭ, cu-un ciomag în [mânĭ duşmanul
Chiar în cale, i se puse, îngrozind, popa sărmanul.
Popa atuncĭ în necodire, mult pe gândurĭ nicĭ n'a stat
Puşca la ochiŭ puse 'ndată, şi'n spre hoţ a îndreptat
Insă hoţul, cu grăbire
Tremurând, popeĭ a spus
—«Părinţele, părinţele
«Lucru rĕŭ în gând ţi-aĭ pus:
«Nu slujiveĭ, nicĭ odăjdiĭ
«N'aĭ să porţĭ, de-aĭ încerca,
«Chedica s'atingĭ vre-o leacă
«Chedica bîrdalnica.»
Iară popa atuncĭ îĭ zise:
—«Da o ştiŭ că o sfîrşesc...
«De voĭ da cu puşca în tine,
«De slujit, nu maĭ slujesc;
«Dar de-oĭ sta cu mâna în şoldurĭ
«Tîmplele tu ca să-mĭ caţĭ,
«Cu-a ta bîtă groasă, lată
«Maĭ mĕ 'ntorc eŭ la Urlaţĭ
«Maĭ slujivoiŭ eŭ vre-odată?...
. . . .
. . . .
Maĭ pe urmă, nicĭ eŭ nu ştiŭ ce-aŭ făcut, dar tot [să spune
Că cu una, ba cu alta, aŭ căzut la împăcăciune.

Th. Vangheli

Ultime Informaţiĭ

Sănătatea luĭ Wilhelm II

Iată ultimele ştirĭ pornite din Kiel asupra sănătăţeĭ Împĕratuluĭ Germanieĭ.

Berlin, 11 August.

Generalul Caprivi 'şĭ va instala biuroul în palatul regal din Kiel. Secretariĭ şi consilieriĭ sĕĭ vor sta tot în Kiel.

Vestitul bandagist din Berlin, Windler, a venit aci şi a fost primit de Împĕrat. După arĕtările trimise de D-rul Leuthold, Windler a făcut un aparat special, ce va permite Împĕratuluĭ să stea în picioare şi să poată pleca după *Hohenzollern*, ca să se ducă la Palat.

De când a ajuns în Kiel Împăratul a fost necontenit prins de accese de furie, ceia ce pricinueşte mare spaimă celor de prin prejur. *Servitoriĭ şi pagiĭ aŭ spus curat că nu maĭ intră singurĭ în odaia Împăratuluĭ.*

Intr'unul din accese, Împăratul a svîrlit un vas de malachit în capul unuĭ paj, D. de Seydlitz. Consilierul Franzelius a fost primit de Împărat cu atâta dispreţ, că a declarat că n'are să'ĭ maĭ calce piciorul pe la El.

Un ordin de zi a oprit pe toţĭ oamenĭĭ din corabie să debarcheze. Să tem de indiscreţiunile mateloţilor şi a personaluluĭ.

Copenhaga, 11 August.

Împĕratul a ajuns în aşa stare rea, că Împărăteasa a stăruit să o lase să stea în Kiel cu copiiĭ. După dorinţa exprimată de Împĕrăteasă, profesorul Esmarck a luat direcţia căutăreĭ Împĕratuluĭ.

Profesorul Esmarck, care e unchiŭ Împĕrăteseĭ, a spus că Doctorul Leuthold n'a căutat pe Împĕrat cu toată severitatea cerută de starea luĭ, şi că el n'are să poată să 'l vindece, de cât dacă ordonanţele 'ĭ vor fi riguros executate.

Al'altă-ierĭ noapte douĭ mateloţĭ aŭ dezertat dupe *Hohenzollern*. Incă nu s'aŭ putut prinde. Eĭ aŭ zvonit că de cincĭ zile Împĕratul *o duce într'o furie şi că a voit să ucidă pe prinţul Henric.*

Cu consimţimântul familieĭ împărăteştĭ, profesorul Esmarck a pus gardienĭ specialĭ care să păzească pe Împărat de aproape de la şase seara până dimineaţa. Noaptea împăratul e pus într'un aparat special, ce'l condamnă la o mişcare absolută.

Pe aci se povesteşte că Împăratul sfărâmat tot ce i-a căzut în mână, că într'un acces de furie a pus să se redacteze şi a iscălit ordinul de arestare al prinţuluĭ de Bismark. In momentele de limpezeală a minţeĭ, Împăratul înjură pe toţĭ din prejurul sĕŭ, pe care'ĭ face trădătorĭ Accesele acestea aşa de tare 'L-aŭ slăbit şi 'L-aŭ schimbat la faţă, că Împărăteasa a leşinat, când a intrat în odaea luĭ.

Cancelarul Caprivi a adus din Berlin la Kiel funcţionarĭ de aĭ oficiuluĭ secreĭ aĭ cabinetuluĭ împărătesc.

—✠—

Rugăm pe D. Poni să cerceteze dacă este adevĕrată denunţarea ce primim, cum că D-na Ana Rădulescu, institutoare la Ocnele-Marĭ, ar fi avênd o purtare ruşinoasă, ce nu se potriveşte de loc cu funcţiunea sa de educatoare a copilelor, viitoare mame şi soţiĭ.

Rugăm pe D. Poni să cerceteze şi să curăţe gunoiul din Corpul instrucţiuneĭ.

—✠—

In regimentul 27 de Dorobanţĭ din Bacăŭ s'a încins tifosul. In timp de douĕ septămânĭ aŭ murit nouĕ soldaţĭ şi maĭ multe zecimĭ zac în infirmerie. Acĭ abia ar încăpea şapte, opt oamenĭ sănătoşĭ, necum peste douĕ-zecĭ de tificĭ şi aproape acelaşĭ numĕr de bolnavĭ de ochĭ.

D. Dr. Mancaş, medicul regimentuluĭ e de o neglijenţă revoltătoare. Habar n'are de bolnavĭ pe care îĭ trimete la spital numaĭ când îĭ vede pe moarte.

Recomandăm pe Dr. D-luĭ ministru de resbel să ia măsurile cuvenite, ca să'l oprească de a maĭ ucide pe bieţiĭ soldaţĭ prin neglijenţa sa. Bine-voiască D. ministru să întrebe şi pe comandantul regimentuluĭ ce păzeşte şi nu impune doctoruluĭ să'şĭ facă datoria? Oare viaţa soldatuluĭ nu preţueşte nimic?

—✠—

Parchetul din Capitală a fost informat că în comuna Soliman, s'a găsit într'o şiră de paie îngropat cadavrul unuĭ locuitor.

Acest cadavru n'a putut fi recunoscut de nimenĭ, de oare-ce faţa'ĭ este mâncată de câinĭ şi mâinele 'ĭ lipsesc. Se crede că este o crimă.

Un domn procuror va pleca la faţa locului, însoţit de medicul legist al parchetuluĭ.

—✠—

Absolvenţiĭ şcoaleĭ superioare de medicină veterinară aŭ plecat azĭ în escursiune însoţiţĭ de D. Profesor Vasilescu.

După ce vor vizita maĭ multe instituţiĭ zootechnice din ţară, vor trece în Ungaria pe la Turnu-Roşu şi se vor îndrepta spre Pesta pentru a vizita Herghelia de la Mezohëges.

—✠—

O persoană cunoscută din Botoşanĭ ne roagă să întrebăm pe D-l L. Catargiu, dacă D-l prefect Cerkez, când 'ĭ-a recomandat pe D-l Gheorghe Iacoban, rugându-l să numească comisar, 'ĭ-a spus că acest Iacoban a fost destituit şi dat în judecată, prin ordinul Ministeruluĭ de interne Nr. 9137 din 1881, şi condamnat la 6 lunĭ închisoare, prin sentinţa Nr. 366 din 17 Iunie 1881 de secţia II a Curţeĭ de Apel din Iaşĭ, pentru că, în calitate de ajutor de suprefect al plăşeĭ Miletin, a prins pe nişte tâlharĭ cu obiectele furate asupra lor, dar cărora le-a dat drumul, dupĕ o prealabilă înţelegere cu eĭ?

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" roagă foarte stăruitor pe toţĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul **sĕ nu plătească nicăirĭ** şi **sub nicĭ un cuvînt** foia noastră **maĭ mult de 10 banĭ**.

Vĕnzătoriĭ noştri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulţămim cu recunoştinţă persoanelor care bine voesc a ne arăta pe vĕnzătoriĭ abuzivĭ.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	84 1/4
5%	Imprumutul comunal (1883)	94—
5%	Imprumutul comunal (1890)	95—
5%	Scris. funciare urbane	94—
5%	Scris. funciare rurale	97 3/4
5%	Renta amortisabilă	99—
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	85—

—✠—

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ-Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,18 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,18 dim., din Pașcanĭ 8.40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 noptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,18 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3.32 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,13 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6.22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.46 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5,02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Același tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărășeștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

Bucureștĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,58 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galațĭ 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.